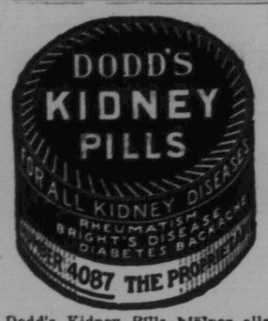

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co., Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Manager. 'PHONE A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressläppen.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors 1.50
Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enket spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 7 Juni, 1923.

UTRYMMET är denna gång alldeles för litet på grund av den uppsjö av annonser, som inströmmat. En massa stoff som redan uppsatts, kunde därför ej få rum denna gång. Vi kunna ingenting annat göra än att med beklagande be om överseende för detta.

FÖRBUDSKAMPANJEN i Manitoba blir dagligen bittrare. Även i de skandinaviska kretsarna har kampanjen antagit livliga former, isynnerhet sedan en av våra egna landsmän, "advokat" S. W. Goerwell antagit det hedervärda uppdraget att kämpa för sin personliga övertygelse — för vilken han indignerat fordrar respekt — genom att arbeta i Moderationsligans tjänst.

Han har i ett par artiklar i Winnipeg Free Press fört moderationsligans talan, och erhållit svar från J. A. Hägglund. I dagens nummer ha vi i Ordet Fritt infört ett av hans stilprov, och överlämnar det till våra läsares egen omdömesförmåga. Tid och utrymme tillåter ej att vi behandla saken redaktionellt. Vi bara säga: Reflektionerna göra sig själva!

EUROPA är ett gungfly. Det är en sjudande kittel. Överallt mötes man av nationalhat och trots. Humaniteten i Europa är på frammarsch mot — fördärvet", skriver en Winnipeg tidning.

"Det är den smidige statsmannen Lloyd George, som gjort dessa iakttagelser. Han har en längre tid varit en av huvudfigurerna i den tragedikomedi som utspelats i Europa, och borde följaktligen känna saken och vara omdömesgill. I stället för att komma tillsammans såsom sansade människor och göra ett ärligt försök att klara härvan, att börja på nytt och åtminstone vara moderativt tolerant mot sina grannar, komma de europeiska nationerna tillsammans med rynkade ögonbryn, med en blydagg i rockärmen och språka våldsamt och högljutt om "nationella aspirationer", pro patria, och "justa rättigheter", etc.

Detta är krigets efterskörd. En kontinent, vars ställning, enligt Bonar Law var — hopplös. En internationell fiendskap så bitter och fruktansvärd, att då liberalerna tillsade Lord Curzon att han och hans regering voro vanmäktiga i sin europeiska attityd, svarade: "Vad annat kunna vi vara?" "Kriget utkämpades under de tilltalande fraserna och slagorden om makt och rätt, rättvisa och orättvisa, autokratiens mörka makter, — nödvändigheten av att göra världen säkerställd för demokrati. För miljoner människor betydde detta mera än de tomma vackra orden.

Enligt Lloyd Georges uppfattning uttalad i sitt Edinburgtal, är det de mörka makterna som behärska Europa. Vemhälst, som trodde eller hoppades att en klokare och mera upplyst aera skulle inträda efter fientligheternas och krigets upphörande 1918 ha grundligt bedragits. De värsta fientligheter och passioner ha lössläppts, och lura på vägen till rekonstruktion och fred, likt Apollon i "The Pilgrims Progress".

Felet med Europa är att under de överspänt vackra krigsfraserna låg ett antal fördolda verkligheter. Under trycket av krigsbehovet, nödvändigheten, köptes och såldes territorier, — som skulle besegras; inflytelsesfärer "uppdelades" mellan de bästa spelarna i spelet. Befolkningarna kördes fram och tillbaka som så stora kreaturshopar; krigsmaskineriet underhölls med materialer, som gjorde Europa en sjuk man, all right, sedan kriget var över. Tiden har förvärrat sjukdomen. Disillusion och avundsjuka spirade upp och har så gott som utplånat de ideal, som inspirerade det allmänna folket, att offra sina krafter och sitt allt, oreserverat, i ett krig, som de trodde fördes för att försvara den hotade friheten.

Lloyd Georges illustration av situationen är uttrycksfull och impressiv, — men kan ej framkalla mycken sympati. En kontinent, som förtäres av hat och girighet, vars statsmän och styresmän tala vackra tal, medan de i det fördolda bedriva sina hemliga intriger, förmår ej åstadkomma någon imponerande hjältefigur eller framkalla någon entusiasm. Man kan endast stå lamslagen och handfallen inför den vanmäktiga situationen. Canada kan ej förstå den — av den enkla anledningen att de i Europa ej förstå den själva".

ÅTTA FAMILJER VRAKTA PÅ VRETEN.

Greve Posse på Vreten, Skaraborgs län, vilken för 3 månader sedan lät vräka 6 familjer ur sina bostäder, har den 23 april ytterligare låtit vräka åtta familjer, sedan hans ansökan om vräkning av femton familjer reducerats till nämnda antal. Bland de vräkta är en 63 år gammal man, som i 50 år varit i grevens tjänst och som erhållit Patriotiska sällskapets medalj för lång och trogen tjänst. Hans broder är 54 år gammal, också nu vräkt, och har i 40 år arbetat på godset.

Prenumerera på Svenska Canada-Tidningen.

DUBUC-SETTLEMENTET.

För S.C.T. av REIMAR REMIDAV.

Farmaredistriktet kring Dubuc; den lokala farmareföreningen och deras "Beef-ring". Några biografiska upplysningar om en del av de älsta settlarnas levnadsöden.

II.

I den föregående artikeln för den 31 maj slutade jag med lokalbiblioteket Linnea. Men innan jag går vidare i texten, vill jag påpeka, att det varit meningen att låta tre bilder från Logen Skandia inflyta. En kliché var hr John Englund nog välvillig att ställa till min disposition, men då han sökte få tag i de två andra, av vilka en avbildade logens medlemmar 1917 samlade utanför logelokalen samt den andra folkdanslaget av samma år, vägrade sekreteraren Axel J. Carlson av någon okänd anledning att utelämna desämma. Men små motgångar får man ju vara beredd på, även om de ha sitt ursprung i småaktig lumpenhet.

Men låtom oss gå tillbaka till ämnet för denna artikel. Lantdistriktet kring Dubuc har mycket god jordmån, bestående av svart mylla på lergrund och man har ännu ej där lidit av verkligt felslagna skördar. Dessutom har man ock där varit befriad från stränga torka samt vad som här kallas för "soil drifting". En av affärsmännen i Dubuc upplyste mig om att mr Davis av Soldiers Settlement Board förklarat detta territorium vara det bästa inom hans division.

Orsaken till att en del farmare här liksom på andra platser i Canada ha svårt för att få det gå ihop är, att de under det goda året 1919 köpte för mycket land och maskineri på kredit. Nu de senaste åren ha de måst göra avbetalningar på detta och lägg därtill den dyra räntan, så förstår man allt. Men det var ej enbart farmarens eget fel, ty affärsmännen i städerna så att säga trugade på farmaren varor på kredit och krediten, som rätt skött är en god sak, har missbrukats både av farmare och affärsmän.

De farmare däremot, vilka 1919 betalade upp alla sina skulder samt nöjde sig med sina 160 acres, befinna sig i en ganska god ställning, samt ha fått debit och kredit att gå ihop i trots av det låga vetepriset. En annan sak, som många farmare påpekat för mig, är att man för mycket litat på veteskörden. Det vore i hög grad klokt, om man sloge in på blandad farmning samt växelbruk. Ty hur rik jorden än är, blir den utsugen, om man år efter år endast sår vete. Men felet är att det finnes så mycket land och rikt land, att man blivit slösaktig och ej tager den noggranna vård om jorden som till exempel i Sverige. Här är det väl ej många farmare, som gödsla sina åkrar. Nej, denna dyrbara och värdefulla vara låter man förfaras eller också bränner man den. Vilket slöseri! Så låter man sitt dyrbara maskineri stå ute i fria luften och bygger ej skjul för det. Men det hörs överallt, som om farmarena vaknat upp till insikt om dessa begångna fel.

Detta är ju också en liten avvikning från ämnet. Vill endast påpeka, att jag ingalunda söker lära farmaren farma. Jag endast framlägger synpunkter så som jag själv hört dem av farmare och affärsmän, som ha med farmare att göra. Måste dock säga, att jag för min del anser, att det ligger mycken sanning i dessa påpekanden.

* * *

Den lokala avdelningen av Saskatchewan Grain Growers inom lantdistriktet söder om Dubuc eller Fridholm-distriktet kan sägas vara svensk. Densamma startades för över 15 år sedan och medlemsantalet är numer 35, men har varit uppe i 45. Nuvarande styrelse består av G. Walberg som president, vice president Axel Hamilton, sekreterare och kassör Ernst Forsberg samt övriga styrelseledamöter Erik Freed, Erik Söderquist, John Forsberg och Oscar Freed. Hrr Walberg och Forsberg ha beklätt sina respektiva sysslor i två år.

Föreningen håller öppna möten med sång, etc., samt sociala samkväm. Vidare hållas diskussioner och föredrag för upplysningsändamål. Den praktiska sidan av saken är att föreningen genom lokalavdelningen i Dubuc hjälper medlemmarna att sälja sina kreatur, etc., samt hjälper att inköpa bindgarn, etc. Föreningen är livlig och verksam, och ett gott samförstånd råder. Årsavgiften är $2 och inkomsterna under 1922 stego till $278.90 under det att utgifterna voro $243.09.

Ett annat praktiskt företag är en s. k. beef-ring, vilken startades för 12 år sedan och verkade i 4 år, sedan låg nere i 6 och åter startades för 2 år sedan. Varje medlem av denna ring lämnar under sommarmånaderna i tur och ordning ut en oxe eller kviga (omkring 3 år) för slakt. Detta blir med nuvarande antal medlemmar ett kreatur per medlem för sommaren. Slakten handhavés nu av E. N. Forsberg och sonen Ernst. Kreaturet styckas upp och alla medlemmar få varje vecka sin beskärda del färskt kött och då säsongen är över slutföras räkenskaperna. Sedan slaktaren betalts med $4 gången, debiteras och krediteras de andra i förhållande till, hur mycket kött de erhållit. Detta är sannerligen ett mycket gott företag.

* * *

Men låtom oss nu övergå till biografiska data över de gamla settlarna. Jag vill dock förutskicka den anmärkningen, att ingen mannamån gjorts samt att jag naturligen endast varit i stånd att taga anteckningar av dem, som jag träffade. På grund av brådskan med sådden kunde jag ej komma runt så mycket, som jag önskat och hann endast vistas några dagar i kolonien i söder, där jag var gäst hos hr E. N. Forsberg, hos vilken jag inom parantes sagt mådde som en prins i en bagarebod, som det heter. Men nu till biografierna, så bristfälliga de än äro. Och dessutom hindrar utrymmesskäl att göra dem så fullständiga, som jag önskat.

* * *

E. N. Forsberg föddes 1854 i Offerdal samt var i sin ungdom skomakare, men de sista 22 åren var han bonde. Han var en intresserad kommunalman samt tillhörde i flera år kommunalstyrelsen, dessutom var han utredningsman av dödsbon, auktionist, skiftesgodeman samt innehade flera andra förtroendeuppdrag. Fastän 49 år gammal beslöt han sig 1903 för att resa till Canada, dit hans son Mattias rest 2 år före och där han dog 1907, samt tog med sig hustrun, med vilken han förenats i äktenskap 1869 och vilken avled där 1907, samt sina barn. Han landsteg i Quebec samt reste därifrån per järnväg till Percival, där han köpte 2 hästar och vagn av där bosatta svenskar. I Percival stannade han några veckor hos svågern Westberg. Vid ankomsten till Dubuc byggde han på sonen Mattias' land ett hus, som sedan inköpts av familjen Norgren. F. köpte land under årens lopp, så att han fick tre kvartar land, vilka nu övertagits av sonen Ernst. Han är sedan 1905 diakon i därvarande svenska luth. församling samt tillhör S.G.G. Då han varit här i 4 år, eller 1907 fick älsta sonen Mattias tyfusfeber samt dog, sedan hade alla barnen det efter varandra och i 3 månader fick Forsberg sköta dem natt och dag. Även hans hustru dog 1907 och till sist fick han själv tyfusfeber, men han liksom de andra barnen klarade sig igenom. En dotter dog för dem i Sverige och en son föddes här. Han har nu 3 söner, av vilka Ernst sköter farmen. Alfred är kontorist vid C.P.R. i Brandon och Nils är förman vid C.P.R. i Regina. Av de sex döttrarna sköter Martha hushållet för far och bror och hon gör det som en hel karl, en är sjuksköterska i Shaunavon, en stenograf i Vancouver och de tre andra gifta på olika håll.

År 1918 gjorde F. ett tre månaders besök i Sverige och vistades då mest i Offerdal, samt besökte bror och syster i Östersund samt en bekant i Nattavara.

(E. N. Forsbergs hus avbildades i förra numrets artikel.)

* * *

Oscar Freed är född 1876 i Gnarp och således "gör-hälsinge". Men han stannade där endast tills han var 12 år, då han med sina föräldrar flyttade till Arbrå — en annan hälsingesocken. Till Canada begav han sig 1902 samt arbetade först för Per Strömgren i Stockholm. Redan första året tog han land i Dubuc samt började arbeta på detsamma 1903 och byggde sig då ett logghus. En tid under 1903—04 vistades han i Winnipeg. Då han kom hit, förde han med sig hustru och 2 barn, och sedan dessa ha 6 barn fötts i Dubuc. Ett av dem dog 1922. Freed är en intresserad föreningsmänniska samt förenade sig genast med goodtemplarlogen Skandia strax sedan densamma bildats, vilket omnämndes i förra veckans artikel. Inom denna loge har han nedlagt ett gott arbete samt var i sin ungdom skomakare, men de sista 22 åren var han bonde. Han var en intresserad kommunalman samt tillhörde i flera år kommunalstyrelsen, dessutom var han utredningsman av dödsbon, auktionist, skiftesgodeman samt innehade flera andra förtroendeuppdrag. Fastän 49 år gammal beslöt han sig 1903 för att resa till Canada, dit hans son Mattias rest 2 år före och där han dog 1907, samt tog med sig hustrun, med vilken han förenats i äktenskap 1869 och vilken avled där 1907, samt sina barn. Han landsteg i Quebec samt reste därifrån per järnväg till Percival, där han köpte 2 hästar och vagn av där bosatta svenskar. I Percival stannade han några veckor hos svågern Westberg. Vid ankomsten till Dubuc byggde han på sonen Mattias' land ett hus, som sedan inköpts av familjen Norgren. F. köpte land under årens lopp, så att han fick tre kvartar land, vilka nu övertagits av sonen Ernst. Han är sedan 1905 diakon i därvarande svenska luth. församling samt tillhör S.G.G. Då han varit här i 4 år, eller 1907 fick älsta sonen Mattias tyfusfeber samt dog, sedan hade alla barnen det efter varandra och i 3 månader fick Forsberg sköta dem natt och dag. Även hans hustru dog 1907 och till sist fick han själv tyfusfeber, men han liksom de andra barnen klarade sig igenom. En dotter dog för dem i Sverige och en son föddes här. Han har nu 3 söner, av vilka Ernst sköter farmen. Alfred är kontorist vid C.P.R. i Brandon och Nils är förman vid C.P.R. i Regina. Av de sex döttrarna sköter Martha hushållet för far och bror och hon gör det som en hel karl, en är sjuksköterska i Shaunavon, en stenograf i Vancouver och de tre andra gifta på olika håll.

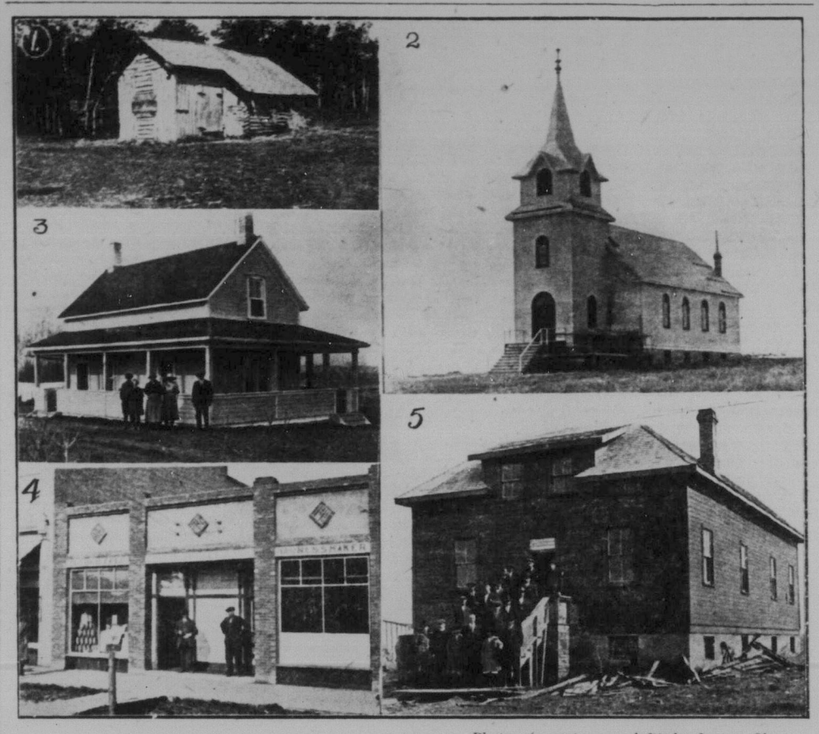

Photos (except upper left) by Ingvar Olsen.

(1) Axel Fransons logghus i Dubuc, Sask., byggt 1903. (2) Svenska lutherska kyrkan i Erickson, Man. (3) Chas. Carlsons farm i Erickson, Man. (4) L. Odells sadelmakareverkstad i Minnedosa. Odell, som var en av de första skandinaviska settlarna som tog homestead i Erickson distriktet för 40 år sedan, har varit prenumerant på S.C.T. sedan dess första nummer. (5) Skandia Hotell, Erickson, Man.

Axel Fransons logghus, byggt 1903.

Franson tillhör de få, som under det goda året 1919 var klok nog att ej köpa mera land. I stället betalade han då alla sina skulder och slipper nu lägga ner sina pängar i dyra räntor och dryga avbetalningar.

* * *

Pete Johnson är född 1876 i Offerdal samt sysselsatte sig med timring och snickeri i Sverige. Till Canada kom han 1903 samt stannade de 4 första åren i Percival och 1907 tog han homestead i Wycount nära Saskatoon, men när han och hans bror kommo dit, var det bara sten på landet, varför de gåvo upp detsamma. Samma otur förföljde honomå då han tog land i Kamsack. Men 1908 köpte han land i Dubuc och har bott där sedan dess. Åren 1913—19 arrenderade han Claytons stora farm. Han gifte sig 1903 i Percival. De båda makarna voro fästfolk från Sverige, samt kommo hit samtidigt. De ha hugnats med 2 söner och 3 döttrar. Han tillhör svenska luth. församlingen samt S. G. G.

* * *

Hans broder Jack Johnson är född 1888 likaledes i Offerdal samt reste liksom brodern Pete med mor och syskon till Canada 1903. Han stannade ett år i Percival samt kom 1904 till Dubuc, där han slog sig ned å brodern Eriks homestead. Men 1917 "settlade han ner" samt köpte sin nuvarande farm efter att 1914 ha gift sig i Regina. Hans maka är född i Östersund samt har vistats i Canada i 11 år. Farmarbetet ligger dock ej för Jacks håg. Han ägnar sig mest åt snickeriarbete samt hyr ut sin farm. Han tillhör lutherska kyrkan i Percival, goodtemplarlogen och S.G.G. i Dubuc samt synes vara en självständig man, som ej är rädd för att sjunga ut, om det är någon, som försöker "basa" för mycket inom föreningsarbetet.

De bägge brödernas över 80 år gamla moder bor hos Jack.

* * *

Swan Anderson utgör ock ett undantag från de övriga norrlänningarna, ty hans vagga stod i Västergötland, där han såg dagens ljus 1863. Men för att reparera denna skada arbetade han i sin ungdom flera år i Norrland som skogs- och järnvägsarbetare. I maj 1902 styrde han kosan till Canada och stannade halvtannat år i Tyndall, Man., samt tog samma höst hustru och 4 barn över hit. Sedan dess ha två barn fötts honom i detta land. På hösten 1903 tog han i Winnipeg ut papper för homestead i Dubuc samt for dit och har alltsedan dess varit bosatt där. Han tillhör lutherska kyrkan samt S.G.G.

* * *

John Hedström är född 1865 i Västerbotten, samt ägnade sig hemma åt skogs- och gruvarbete. År 1901 gifte han sig och påföljande år bar det av till Canada, där han först arbetade 2 år i Tyndal, Man., varefter han 1904 tog homestead i Dubuc. Familjen har här i landet välsignats med 9 barn. Han tillhör lutherska kyrkan samt S. G. G.

* * *

Axel Lindblad är också född i Västerbotten samt emigrerade på hösten 1903 till Canada och styrde färden till Dubuc, där släktingar till honom året förut tagit homestead, som de likväl ej brukat. Då han kom till byn Dubuc, fanns det endast en nybyggare där, som hade uppfört ett schack och av honom köpte han kaffe och mjöl. L. har nu slutat farming, men hans son Edward, som kom till Canada före honom, brukar nu eget homestead.

Då Lindblad anlände hit, höll man på att bygga järnväg, men marken var ännu orörd och det var som att komma i ett vilt land. Men sommaren efter hans ankomst, eller 1904, började folk strömma dit.

* * *

Ja, detta är korta biografier över de landsmän, som jag kunde träffa under min vistelse i Dubuc och dess omnejd. Många flera finnas, som förtjänat ett omnämnande, såsom gamle John Anderson med sina många söner, Pete Frank m. fl. Men jag hoppas träffa dem vid midsommarfästen vid Round Lake. Till sist kan nämnas att man beräknar, att det finnes omkring sammanlagt 400 svenskar och norskar i detta distrikt.

Hämmoröjder botade utan operation
Ingen förlust av arbete.
Smärtfritt.

Vår behandling har för tusenden av personer, lidande av denna sjukdom, varit medlet för hälsans återställande.

Ingen patient mottages förrän en grundlig och omsorgsfull undersökning företagits. Denna undersökning är synnerligen noggrann och genomgående och om denna annons presteras, äro vi villiga att företaga denna undersökning KOSTNADSFRITT, och vi skola omtala för er den verkliga karaktären av er sjukdom.

DR. EDWIN G. BRICKER

714 Somerset Bldg. Telefon A8629 Winnipeg, Man.

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen ikläder sig dock intet moraliskt ansvar för i dessa skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av papperet och med bläck. 2. Skriv så tydligt och kortfattat samt på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande.

REDAKTIONEN.

Ett förslag för Moderation League.

Av S. W. Goerwell, B.A.

Det är på tiden att denna tidnings läsare få en sann framställning av ovanstående förbunds proposition och få lyssna till argumenter, baserade ej uppå blindhet för realiteter, men på sund och stark logik.

Moderation League föreslår **statskontroll** över sprittförsäljning i stället för den nuvarande **lönnbrännarekontrollen.** Den föreslår, att varje god och redlig medborgare må, i den individuella frihetens namn, som är grundpelaren för varje stor nation och vari hemligheten till mänsklig lycka ligger, förtära alkoholhaltiga drycker i sitt hem till en kvantitet, som kommer att bestämmas av en speciell lagkomité.

Jag skall göra en översikt över den av Moderation League föreslagna "Government Liquor Controll Act".

Vem må köpa sprithaltiga drycker.

Varje myndig man eller kvinna i Manitoba, som har fått ett tillståndsbevis (Permit).

Vilka må ej köpa sprithaltiga drycker.

1) Personer, som ej fått tillståndsbevis; 2) Personer under 21 års ålder. 3) Personer, vilkas tillståndsbevis hava blivit återtagna eller cancellerade. Vidare firmor, bolag och indianer.

Vem kan sälja sprithaltiga drycker.

The Government Liquor Control Commission **direkt till den, som skall förtära varan.** Även så sådana bryggerier, som fått tillstånd, må få försälja öl, direkt till den, som skall förtära.

Det är olagligt att sälja öl eller andra sprithaltiga drycker i hotell, på klubbar eller restauranger.

Tillståndsbeviset.

På ansökan till kommissionen, som refererats till här ovan, må ett tillståndsbevis utfärdas till såväl tillfälliga som permanenta invånare. Dessa tillståndsbevis må gälla antingen endast för ett köp eller under en särskild tidsrymd, beroende på vilket slags tillståndsbevis, som utfärdats. Permanenta invånare kunna få bevis, som gälla en längre tid än tillfälliga invånares.

Bostad (Residence).

Med bostad menas det ställe, varest en person uppehåller sig, vistas och sover, antingen för tillfället eller stadigt, och detta ställe skall vara det ställe, som i tillståndsbeviset uppgivits som mottagningsplatsen.

Förtäring av sprithaltiga drycker.

Förtäring av sprithaltiga drycker på offentliga ställen är olagligt. Förtäring på annat ställe än mottagningsstället, vilket skall vara köparens bostad, är olagligt.

Efterföljande paragrafer gälla mera tekniska saker, såsom försäljningsregler o.s.v.

Var och en med sinne för realiteter måste i den av Moderation League föreslagna lagen se den bästa möjliga ersättningen för den nuvarande ödesdigra förbudslagen. En fri medborgare skulle kunna förtära spritdrycker utan att behöva stämplas som brottsling därför. Medan jag sysslar med frihetsspörsmålet skall jag citera ett uttalande av Sveriges hälsonämnd, publicerat i svenska tidningar före förbudsomröstningen förra året. Resolutionen hade följande lydelse: Att förneka majoriteten medborgare som ej missbruka spritdrycker, deras ovillkorliga rätt att förtära det, som för dem endast är en oskyldig stimulans, på grund av att ett litet antal människor missbrukar spritvaror, synes vara ett synnerligen drakoniskt steg.

Förbud är sannerligen drakoniskt och även värre än det. Det lägger hinder i vägen för en sund mänsklig utveckling. Det förvandlar annars goda medborgare till brottslingar och undermänerar respekt för lagen. Det eggar till olaglig rusdryckstrafik och lagbrott.

Varje lag skulle skrivas, ej för att tillfredsställa ett fåtals fanatism, men för att tjäna det helas bästa. Och framför allt, lagar skulle ej inkräkta på den personliga friheten annat än i sådana fall, där en person förbryter sig mot samhället som ett helt. Vad jag gör mig själv gör jag ej alltid andra, vare sig det är ont eller gott.

Manitoba Temperance Act är en undermälig lag, som ej har stora utsikter att åldras. Den har förvandlat Manitoba till vad som skulle vara ett fängelse, om alla, som dricka öl och sprit skulle buras in, och vi få vara på vakt att lagen ej förvandlar vår provins till en kyrkogård.

Det är på tiden att Manitobas invånare vårda sig om provinsens framtid. Jag tror de komma att göra så bäst genom att rösta för Moderation League.

Vid middagsbordet. Frun: Tycker du om att jag satt upp håret i nacken?

Herrn: Vart som hälst bara inte i soppan.